

Градска библиотека
»Владислав Петковић Дис«

Душица Косић

Реченица дуга као лет Никола Вујчић

каталог
изложбе

ДОБИТНИК ДИСОВЕ НАГРАДЕ ЗА 2009. ГОДИНУ

46.

Дисово пролеће

46. Дисово пролеће

РЕЧЕНИЦА ДУГА КАО ЛЕТ

Каталог изложбе посвећене

Николи Вујчићу,
добротворнику Дисове награде
за 2009. годину

Аутор изложбе и каталога

Душица КОСИЋ

Уредник

Даница ОТАШЕВИЋ

Графички дизајн каталога

Зоран ЈУРЕШ

Издавач

Градска библиотека „Владислав Петковић Дис“ – Чачак

Изложба је отворена
у средњем холу Дома културе
од 13. до 25. маја 2009. године

Аутор се захваљује на стручној помоћи колегама
библиотекарима – Марији ОРБОВИЋ,
Оливери НЕДЕЉКОВИЋ, мр Маријани МАТОВИЋ
и Мирку ДРМАНЦУ

Душица Косић

РЕЧЕНИЦА ДУГА КАО ЛЕТ

Каталог изложбе посвећене Николи Вујчићу,
добитнику Дисове награде за 2009. годину

Градска библиотека
„Владислав Петковић Дис“
Чачак, 2009.

Никола ВУЈЧИЋ: Аутобиографија „ТОЛИКО МЕ ИМА ДА МЕ РЕЧИ НЕ МОГУ ПОНЕТИ“

A handwritten signature in black ink, appearing to read "Vučić".

„Рођен сам 27. јуна 1956. године у Сиску. Прва четири разреда основне школе завршио сам у Великој Градуси, на Банији. У Петрињи сам школске 1974/75. године завршио гимназију „Браћа Ханжек“. У јесен 1975. године долазим у Београд где на Филолошком факултету уписујем групу Југословенска књижевност и српскохрватски језик на којој сам и дипломирао.

Мој отац Бранко Вујчић рођен је у Великој Градуси 7. фебруара 1932. године од оца Николе Вујчића (1906-1943) и Руже Томашевић (1908-1982). Мој деда Никола, по коме сам добио име нестао је у Другом светском рату. Отац ми је причао да га је последњи пут видео у колони заробљених коју су провели кроз село, чак му је махнуо. Усташе су их одвеле незнано где. Никада им се за гробове није сазнalo. Готово цело село, па и наше имање, било је спаљено. Све се претворило у пепео, остао је само голи живот кога је требало опоравити. А опоравак од тога осећао се дуго; осећао сам га и ја у свом детињству...

Моја мајка Бранка Вујчић рођена је 1. октобра 1934. године у нашој Великој Градуси, у засеоку који се зове Бријег. Њено девојачко презиме је Суменић, врло ретко презиме. Суменића је било неколико породица, славе Ђурђевдан и сви су у сродству.

Моји родитељи су били скромни и врло радни. И надасве пожртвовани. Иако су завршили свега по неколико разреда основне школе (рат их је у томе заувек прекинуо), по завршетку рата они су се морали бавити голим и суровим животом и својски су се борили да мени омогуће све оно што они нису имали. Поштење, рад, искреност, скромност, то су биле категорије којих су се држали. А ја сам био одличан ћак, примереног понашања, мали који пуно чита, и пише по новинама,

готово узор, њихов понос. Они су имали огромно поверење у мене, а ја сам им то, слободан сам рећи, увек оправдавао.

Моје име и презиме изашло је у новинама први пут већ те далеке 1956. године. Наиме, тада је био обичај да локална штампа доноси спискове рођених и умрлих у сваком броју па се тако и моје име и презиме Никола Вујчић, син Бранка и Бранке Вујчић нашло у локалним недељним новинама, сисачком *Јединством*. Дуго су моји родитељи чували тај исечак из новина да би негде ишчезнуо у ратним деведесетим годинама, заједно са свим исечцима мојих ћачких објављења текстова.

Тада су се срушиле многе моје илусије, све се преселило у сећања, а сећања понекад у превеликој емотивности готово сагоре. А оно што из тих сећања изрони можда и није баш занимљиво и значајно за потенцијалног слушаоца или читаоца. Зато сам, пишући ове фрагменте о годинама које су прострујале кроз мене, остављајући талог који се назива живот, можда пречесто био у грчу, увучен у сопствену тишину, као онај пуж кога спазите на некаквом путељку па му наднесете длан над очи врх рогова, а он их одмах увуче и склизне слузав у своју кућицу, пуну тишине а верујем и – страха. И кад се измакнеш, он се поново протегне и крене својим путем, у незнану даљину. Е, тако сам и ја почињао и застајкивао, а време је цурило, опипљиво као вода...“ (Никола Вујчић „Мало биографских чињеница“ у : *Поезија Николе Вујчића*, Нови Сад, Матица српска, 2008, стр. 113-121).

ПЕСНИЧКИ ПОЧЕЦИ У ЂАЧКОЈ КЛУПИ

Почеци поетског стваралаштва песника Вујчића везани су за рано школовање, тачније за ниже разреде основне школе. Први наивни стихови настали из пеира бојажљивог и срамежљивог дечака, откривају таленат који се касније преноси у свеске за писмене задатке, оличен у првим објављеним песмама у школским часописима, сарадништву у Радио Петрињи, до првих уредничких почетака у часопису *Знак*. Ти први нежни стихови о цвећу, пролећу и природи, били су песникова дубока интимна тајна.

„Писање сам већ тада сматрао као дубоко личну и интимну ствар која прво припада мени, а тек после кад је покажем јавно, и другима“ (Никола Вујчић, „Школа“ у: *Поезија Николе Вујчића*, Нови Сад, Матица српска, 2008, стр. 126.)

ФАСЦИНАЦИЈА ПРЕСТОНИЦОМ

Одлазак на студије југословенске књижевности и српскохрватског језика умногоме одређује даљи животни пут младог песника. Дошаоши из провинције у Београд, млад човек налази у културном и духовном погледу све оно за чим је трагао. У то златно доба седамдесетих година прошлог века, Београд пружа могућности за интелектуално усавршавање и упознавање чувених писаца, звучних имена југословенске књижевне сцене. Позоришта, посебене књижевне трибине, велики број књижевних часописа утичу плодоносно на образовање и стваралачке замахе давовитог песника.

Никола Вујчић са мајком Бранком и оцем
Бранком, Велика Градуса, 1957.

„...Било је то време коме је Београд, својом отво-
renoшћу, давао печат. Пунио ме је. Мислим да је ва-
жно да се човек и простор нађу у истим координата-
ма, да једно друго ‘осете’.“ (Никола Вујчић, „Школа“
у: *Поезија Николе Вујчића*, Нови Сад, Матица српска,
2008, стр. 130)

ЗНАК и КЊИЖЕВНА РЕЧ

Први стваралачки подстицај Никола Вујчић дожи-
вљава као уредник студентског часописа *Знак* на Фи-
лолошком факултету. У то доба објављује и прве пе-
сме у књижевним часописима, шири круг пријатеља

и познаника међу књижевном омладином, постаје близак пријатељ са признатим песницима, писцима и будућим књижевним критичарима. Часопис *Знак* је, у време док је на његовом челу био овај будући поета, објавио запажене приче Данијела Хармса, које су крајем седамдесетих година биле апсолутни хит у интелектуалним круговима. Студентски дани мла-
дог песника везани су за блиско пријатељство са Душком Радовићем који му је постао ауторитет, узор, други отац, човек који му је давао моралну и материјалну подршку све до своје смрти, 1984. када Вујчић постаје уредник *Књижевне речи*. Незаборавна су дружења на 24. спрату „Београђанке“ у просторијама радија Студио Б, када је највећи део Београда устајао рано ујутру да слуша чуvenу емисију „Београде“, до-
бро јутро.“

Златно доба српске културе и књижевности по-
клапа се са периодом од 1984. до 1988, када је на чело листа *Књижевна реч* дошао управо Никола Вујчић, познати песник, дотадашњи секретар редакције листа, који је имао иза себе већ објављене две збирке песама. Младалачки ентузијазам и предани рад, дове-
ли су до тога да лист почне да важи за један од најбољих у Источној Европи јер је објављивао радове нај-
признатијих стваралаца југословенске књижевне сце-
не. Књижевна јавност је новине *Књижевна реч* сма-
трајала најнеобичнијом и најживљом тачком тадашње културне и духовне климе, не само у Београду, већ и у целој тадашњој Југославији. У овом листу се нису само афирмисали нови и млади аутори, већ су покре-
тане нове идеје, које су узбурковале друштвену и кул-
турну учмалост. Ипак, владајућа идеологија није по-
штедела стваралачку аутономију и слободу уредника

Никола Вујчић (чучи, други слева) у четвртом разреду основне школе, Велика Градуса, 1966.

и појединих сарадника овог листа. Никола Вујчић смењен је у јесен 1988. године, после четири године плодоносног рада.

Веома брзо након ових догађаја долази до распада заједничке државе и крвавих сукоба. Културна и духовна клима у новоформиранијој држави ни најмање не подсећа на „златне осамдесете.“ Никола Вујчић „сиве деведесете“ проводи на месту уредника часописа Вукове задужбине *Задужбина*, хонорарно га уређујући, налазећи мир и утеху у поезији као јединој оази културе и уметности.

ПЕСНИК МОРА ИМАТИ ПОВЕРЕЊА У РЕЧ

„Савремени песник кроз многобројне напрслине свете тек завирује унутра – у ту велику празнину и слуша одјеке речи које изговара да би спасао бар неку ситницу која се опире именовању. У том (вечитом) сукобу реч-ствар одвија се драма нашег живота и савремене поезије. То је њен најсуштинскији део који покушава да откључа значење света, проникне у његове тајне и скровита места. У тој игри, реч или ствар,

Никола Вујчић, 1998.

песник је час на једној, час на другој страни. Али, ипак, песник мора имати поверења у реч. Без речи би, иако она понекад прикрива, лаже, замагљује и заводи, свет остао обичан музеј ствари. Заправо, суштина поезије је колико и како песник уме да користи снагу речи“. (Никола Вујчић „Снага речи“ у: *Поезија Николе Вујчића*, Нови Сад, Матица српска, 2008, стр. 15-16)

ПЕСНИК, ПРЕВОДИЛАЦ, СЛОБОДНИ УМЕТНИК

Никола Вујчић рођен је 1956. године у Великој Градуси (код Сиска, Банија). Основну школу завршио је у Великој и Малој Градуси, гимназију у Петрињи. Дипломирао је на Филолошком факултету у Београду, на групи за југословенску књижевности и српскохрватски језик.

Био је дописник листа *Борба*, из Петриње и са подручја Баније (1975). На Филолошком факултету обављао је посао главног уредника часописа *Знак* (1978-1980). Цео професионални рад Николе Вујчића везан је за уређивање новина, часописа и књига. У периоду од 1980 до 1984 био је најпре члан, потом и секретар Уредништва *Књижевне речи*, а у периоду од 1984 до 1988 главни и одговорни уредник овог часописа. Од 1988 до 2003. био је главни и одговорни уредник листа *Вукове задужбине Задужбина*, као и главни уредник едиције за прву књигу „Пегаз“ и библиотеке „Раскршћа“ (1988-2001). Члан је *Удружења књижевника Србије* од 1985, члан *Удружења новинара Србије и Српског књижевног друштва* од 2001, а од 2003. године члан уредништва *Књижевног магазина*. Уређивао је едицију за прву књигу „Првенац“ (2003-2007) коју издаје Студентски културни центар из Крагујевца. До краја 2008. радио је у Издавачком предузећу „Филип Вишњић“ у Београду. Живи у Београду и има статус слободног уметника.

Објавио је књиге песама:

Тајанствени стпелац (Књижевна омладина Србије, Београд, 1980)

Нови прилози за аутобиографију (библиофилско издање, Панчево-Београд-Љубљана, 1983)

Чистилишић (Српско културно друштво „Сава Мркаљ“, Топуско, 1994)

Как сам био мали (Матица српска, Нови Сад, 1995)

Препознавање (Српско културно друштво Пропсвета, Загреб, 2002)

Звук шишине-изабране песме (Народна библиотека „Стефан Првовенчани“, Краљево, 2008)

Приредио је за штампу необјављени роман Меше Селимовића *Круг* (1983) и *Антологију народне*

књижевности за децу, (прво издање 1997, а друго и треће под насловом *Српска народна књижевност за децу*, 2006. и 2008). Поред приређивачког рада, Никола Вујчић преводи са руског језика, углавном поезију, а у његовом преводу објављене су изабране песме Вјачеслава Купријанова под називом *Земљино небо*, (Сремски Карловци, 2006).

За књижевно дело и свеукупан рад на пољу културе добио је награду „Браћа Мицић“ (1993), а за збирку *Препознавање* Змајеву награду за поезију (2002).

У издању Матице српске у Библиотеци Змајева награда објављен је зборник радова посвећен његовој поезији под насловом *Поезија Николе Вујчића* (Нови Сад, 2008).

Никола Вујчић заступљен је у више антологија савремене српске поезије а песме су му преведене на македонски, словеначки, румунски, мађарски, пољски, чешки, шведски, француски, руски и енглески језик.

Жири за доделу *Дисове награде* за 2009. годину у саставу: Милутин Петровић (председник), проф. др Михајло Пантић, Тања Крагујевић, Љиљана Шоп и Ненад Шапоња, на састанцима одржаним 12 и 25. фебруара и 5. марта у Београду и 6. марта у Чачку донео је одлуку:

„Да се *Дисова нарада* за 2009. годину већином гласова додели песнику Николи Вујчићу из Београда. Снагом свога песничког дара оствареног у разноврсном а целовитом поетском опусу, Никола Вујчић се током последњих двадесетак година издвојио као особен, препознатљив и у свему реализован стваралачки глас. Аутор седам песничких књига, чији се највећи домети прибрајају у управо изашлој књизи песама *Звук шишине* исказује се као песник који непрекидно, узнемирено и дубоко осећа и презентује егзистенцијалну и стваралачу драму човека савременог доба, чиме на посебан начин успоставља везу са темељним песником српске модерне лирике Владиславом Петковићем Дисом.“

„Честитајући Вујчићу на овом заслуженом и угледном признању, жири сматра да је тиме континуитет вредности Дисове награде настављен на најбољи могући начин, будући да поглед на листу досадашњих добитника открива историју српске модерне поезије“.

ПЕСНИЧКЕ ЗБИРКЕ (1980-2008)

1. ТАЈАНСТВЕНИ СТРЕЛАЦ / Никола Вујчић. - Београд : Књижевна омладина Србије, 1980. – 40 стр. ; 18 см – (Библиотека Пегаз ; књ. 1)

КУЋА

отац мој и мајка моја
подижу кућу

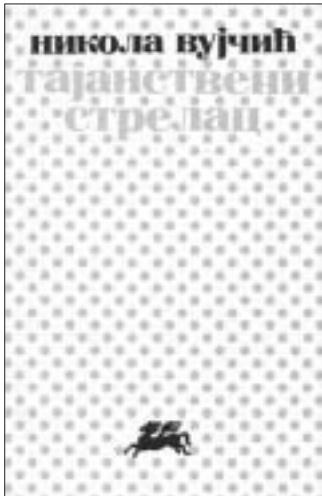
и у темељ уграђују шуму
и понеку ноћ непроспавану

гласно исправљају зидове
зачете у прстима

испод ноката излазе им гости
седају око стола
који се расклапа
у смех

ја седим на крову
и призивам околни свет
који ће одредити
распоред просторија

...Подизање дома, на пример, у песми „Кућа“, прве збирке, како сугерише ток песме, не зависи само од градитеља. Оно надраста почетни тлоцрт и комплементарно га надограђује неизвесностима које не само што из те градње проистичу, већ у њу и приличу. Облик и смишо архетипског простора изменењен је у корист *идеје настапања*, контекстуалне игре, поメリвог и неизвесног сагласја унутрашњег и спољашњег, познатог и страног, укорењеног и придошлог... (Тања Крагујевић, „Танка трака пространства : Никола Вујчић“, у : *Свирач на влажи трапе*, Зрењанин, Агора, 2006, стр. 171.)

Песничко гостовање,
Ново Место,
Словенија, мај 1985.
Слева надесно, одозго
надоле: Милован
Малчетић, Станиша
Нешић, Никола Вујчић,
Живко Николић,
Немања Митровић,
Бојана Стојановић
-Пантовић

2. NOVI PRILOZI ZA AUTOBIOGRAFIJU / Nikola Vujičić (pesme) ; Igor Fistrič (crteži). – Pančevo ; Beograd : N. Vujičić ; Ljubljana : I. Fistrič, 1983 ([s. l. : s. n.]). – [16] str. : ilustr. ; 20 x 25 cm

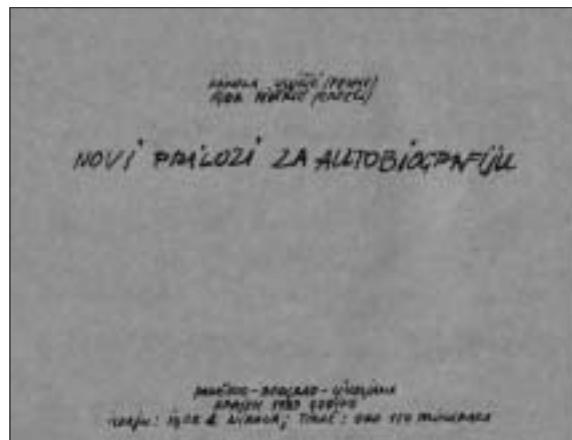
xxx

hm! zima je skupoća
od nje će jednog dana nastati
voda koju će razvlačiti po gradovima

svi čeznu za vodom i ne znaju
da je Evropa postala kopno kad je
atlantida potonula

Збирка, или боље речено плакета стихова, „Нови прилози за аутобиографију“ први пут је објављена као библиофилско издање 1983. године, у Панчеву...

Песме које сам исписивао или у себи носио после објављивања прве књиге „Тајanstveni стрелац“ (1980), поетички су се разликовале и биле су одраз мојих песничких хтења да направим отклон у сопственом писању, да означим стазе којима ћу се кретати и хоризонте са којих ћу посматрати. Од мноштва песама, у фасцикли за будућу књигу, нашло се њих нешто више од двадесетак. Остало је све случајност... (Никола Вујчић, „Нови прилози за аутобиографију - двадесет пет година после“ у: *Нови прилози за аутобиографију*, Београд, Песничка мануфактура Београдске мануфактуре снова, 2008, стр. 37).

Никола Вујчић и Александар Бањак у редакцији листа „Књижевна реч“ (јун, 1987)

3. ДИСАЊЕ / Никола Вујчић. - Београд : Просвета, 1988 (Београд : БИГЗ). – 62 стр. ; 23 цм. – (Савремена поезија 1988)

ЛОВ

глагол *трчати* често се користи
у парењу времена и простора.
кад једно
тоне у друго.
кад време веже простор.
кад год хоћу да постанем множина
(хиљаду руку, хиљаду ногу),
трчћи, тако, кроз једну реч
до њене потпуне белине

(нула)

кад сам изашла из те хрпе, надисала сам се:
напунила празнине.
сама себи доста – округла, стидљива што
чиним глупост
кад ме сустигне та проклета реч што је
носим
надута као после сна, радосна сам кад успем
да се одвојим и сама из себе искочим
у празнину

Вујчићева збирка песама готово целим својим опсегом оживотворује и посредује једну трајну песничку опсесију-драму стваралачког чина. Сасвим је разумљиво да је при свему у питању један, умногоме посредан, поступак сучељавања са животом хумане јединке. Јер, хтели-не хтели „субјекти“ његових песама се морају суочити са људским проблемима, били они ванвремени или актуелни, и на тај начин, посредством „егзистенцијалне ситуације“ једне стваралачке апаратуре, доживљавамо нашу властиту ситуацију. (из рецензије Бранислава Петровића и Богдана А. Поповића за књигу *Дисање*)

Књижевна манифестација „Борина недеља“,
Врање (март, 2003)

4. ЧИСТИЛИШТЕ : (песме) / Никола Вујчић. – Топуско : Српско културно друштво „Сава Мркаљ“, 1994 (Нови Београд : Горапрес). – 44 стр. : 20 цм. – (Зенитон)

ПОГЛЕД НА ИСТО

једна реченица расте, ту негде, у папирима.
јесам је изговарала. јесам је слушала.
и гледала!

шта ти говорим? па види је! заледила се као дах
на прозору. сања ме у свом белом трбуху.
сече је светлост.

о, видиш, никола, рекла је, кад говорим,
осећам се као да сам на великом точку који ме
уздиже и гњечи.

...У четири објављене збирке стихова (*Тајанствени стјерлац*, 1980 ; *Нови прилози за аутобиографију*, 1983 ; *Дисање*, 1988. и *Чистилиште*, 1994) Никола Вујчић је стабилизовао властиту поетику доследно негујући сведен песнички израз и још доследније инсистирајући на неколиким (опсесивним) питањима која у тексту песме продиру из посматраног света, али се у тексту осамостаљују...

Не греши Васа Павковић када у Николи Вујчићу види једног од најдоследнијих заговорника минимализма у новијој српској поезији, а сасвим је у праву када уочава да језичка снага Вујчићеве песме опет типично модернистички, почива на негацији чврстог устројства времена и простора, на декларативној сумњи у конвенционалну, трансмисиону моћ речи... (Михајло Пантић „Никола Вујчић, Небојша Деветак, Ђорђе Нешић : три модернистичка гласа“ у: *Свети иза светла*, Краљево, Народна библиотека „Стефан Првовенчани“, 2002, стр. 172).

Никола Вујчић са Миодрагом Павловићем (лево) и Вјалеславом Купријановим (десно). Удружење књижевника Србије (октобар, 2008)

5. КАД САМ БИО МАЛИ / Никола Вујчић ; илустровао Предраг Јолер. – Нови Сад : Матица српска, 1995 (Раковац : Партнер Друк). – 67 стр. : илустр. ; 20 цм. – (Библиотека „Плави зец“)

УЧИТЕЉИЦЕ И УЧИТЕЉИ

Учитељица има разних
али највише безобразних.

Те безобразне
деле само казне.

Имао сам једну учитељицу
која није знала да напише петицу.

Та није знала да пише бројке
веће од јединице и двојке.

Таквих учитељица још има
Исто је и са учитељима.

...Са доласком савременог дечијег писца досегнут је виши квалитет. Модерни стваралац стреми новим и неиспитаним путевима у психологију и менталитет детињства, тежи изналажењу нових и оригиналнијих решења и другачијем изразу, а према писаној речи нема озбиљан, узвишен стваралачки однос. Чист дечији песник, који се издаваја као вредан читалачког труда, осећа границу уметничког, кадар је да „забије клин између речи и њиховог значаја“... (Тихомир Петровић „Писац за децу“, у: *ДЕЋАЈЕ И КЊИЖЕВНОСТИ : критика о српској књижевности за децу*, Лесковац, Дом културе „Жика Илић Жути“, 1991, стр. 115.)

Испред споменика
Милошу Црњанском
у Темишвару,
октобар, 2008.

6. PREPOZNAVANJE / Nikola Vujičić. – Zagreb : Srpsko kulturno društvo „Prosvjeta“, 2002. – 55 str. ; 19 cm. – (Biblioteka Poezija)

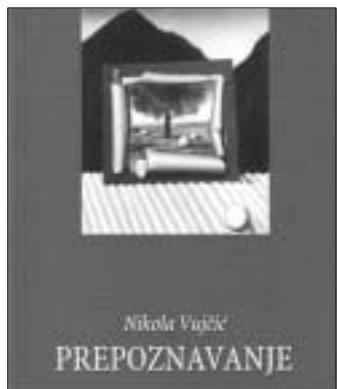
Bilješka o piscu: str. 52.

ПРЕПОЗНАВАЊЕ

једном сам узео комад папира и
почео да пишем једну реч –
празнина.
писао сам: *празнина, празнина, празнина* итд.
добијао сам осећај да све више тонем
да ме та реч празни.
осећао сам само дно, дрхтање
невидљивих жица празне љуштуре звука
и више није било никакве разлике између
мене и написане речи.
тихо сам се померао, мало-по-мало
био сам онај који пише и изговара
а празнина је сама себе препознавала.
проговоривши, заправо, био сам написана реч.
исписивао сам: *празнина, празнина*
и њен лик је растао као простор у цркви,
све друге речи губиле су се у њеним многобројним
угловима. одвајала се од свега и муњевито
ширила своје почетке.
бескрајно се удаљавала, мада сам је осећао
под прстима, мада сам је дотицашо
вршком језика.
„казујући себе, губим се“ говорио сам све тише
и постајао јека белине папира.

Нови Сад, 16. фебруар 2003. године: Никола Вујчић као добитник „Змајеве награде“ за збирку песама *Препознавање*

7. НОВИ ПРИЛОЗИ ЗА АУТОБИОГРАФИЈУ / Никола Вујчић. – 2. допуњено изд. – Књижевно друштво „Свети Сава“, 2008 (Београд : Горапрес). – 48 стр. ; 21 см. – (Библиотека Песничка мануфактура Београдске мануфактуре снова)

Стр. 33-35 : Над комплетним прилозима / Васа Павковић. - О песнику: стр. 41-42.

Другу књигу Николе Вујчића у овом њеном коначном и интегралном издању окончава симболички битна, да кажем и поентна песма *Књига*. Не само коментар свог времена и целог пројекта, него и јасан наговештај будућих времена и потоњих песничких књига овог лиричара. (из поговора Васе Павковића, „Над комплетним Прилозима“, стр. 34).

КЊИГА

листах ту Књигу
између редова протрчава
паук,
или се котрља јајашце,
згрчен инсект можда.
на Страницу
мрежасту,
бубуљичаву,
Руку одложих
и кроз решетку
читах:
Зрно си шупље!
Вода си кипућа!
Преливаш се,
изливаш се.
Водено си сврдло
У посуди тесној!

Никола Вујчић, Његова светост патријарх српски Господин Павле и Ђуро Ђукић, дописник „Политике“
са Баније – Београд, јул, 1993.

8. ЗВУК ТИШИНЕ : изабране песме / Никола Вујчић ; избор и поговор Васа Павковић. – Краљево : Народна библиотека „Стефан Првовенчани“, 2008 (Краљево : Анаграф). – 156 стр. ; 20 цм. – (Едиција Повеља. Библиотека Поезија, данас ; књ. 58)

Слика и тишина : о песништву Николе Вујчића : стр. 149 - 154. - О песнику : стр. 155 - 156.

НЕМА ВИШЕ

нема више мудрих
неке мисли су сачуване
на грчком камењу

оно што је приписано будућности опада
као малтер са влажне зграде
као сувишан терет

државе троше новац и језик
војска се завлачи под земљу

неки од оних који су пре живели
сад су преживели ратници

нико није веровао касандри
и троја је пала

Никола Вујчић у Стричићима на Змијању, пред реконструисаном родном кућом Петра Кочића, август 2007.

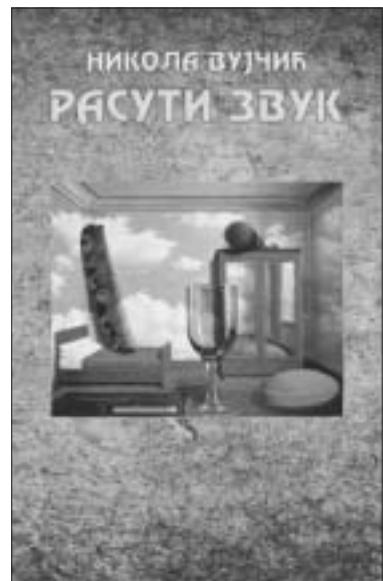
Речи су прозори... каже он. Речи ће за песника, још истрајније него до сада, бити прозори са погледом на сећања, на крајолике давног породичног дворишта, воћњака, шуме, пејзажа уопште. Али не ради једноставних призывања реминисценција, него у покушају да се наслуте егзистенцијалне суштине које су формирале песниково биће, његов данашњи поглед на живот и на поезију.

У бити ове поезије увек се крије једна нарочита индивидуална филозофија посматрања и писања, тежња да она без великих речи и клонећи се ванлирских циљева, буде пут до саме себе - као сазрели плод песниковог искуства постојања. (из поговора Васе Павковића „Слика и тишина – о песништву Николе Вујчића“, стр. 153-154.)

9. РАСУТИ ЗВУК : изабране старе и нове песме / Никола Вујчић. – Чачак : Градска библиотека „Владислав Петковић Дис“, 2009 (Београд : Чигоја). – 99 стр. ; 22 см. – (Библиотека Књига госта ; књ. 58)

Стр. 89-91 : Бели мит : поезија Николе Вујчића / Михајло Пантић. – О песнику [са фотографијом] стр. 93

Вујчићеве песме – расправе о свему што види, што му се указује (да, реч је о „феноменолошкој“ поезији), са нагласком на језику, где је лиричност само благо треперећи фон, хоће да буду, и јесу, говор сведен на основу, не на говор као дискурс, као затворен систем, већ говор као поезис, неухватљив и самим собом оправдан... Зато Вујчићеве песме, виђене и појединачно и у контексту целине опуса, грађеног корак по корак, и реч по реч, одају утисак избеђеног мита, поновног налажења изгубљеног садржаја и изветрелог смисла. (из поговора Михајла Пантића „Бели мит : поезија Николе Вујчића“, стр. 91).

Никола Вујчић пред улазом у Клуб књижевника у Београду, април 2009.

ДВОРИШТЕ

Тамо, у углу, коприве, и до њих,
већ клонула, лепша од њих, ружа!
Уз срушену ограду. Сад је то њихов дом.
А иза, пут
и у даљини – путељци,
заплетени у траву.
Тушта и тма чичака!
Здесна, и слева, трње
и оштре иглице накострешене драче.

Хајде, туда претрчи!
Баш сад! Након толико година.

Сад више није важно
да ли то заиста претрчавам ја
или неко ко ме
на то подсећа.

ПРИРЕЂИВАЧКИ РАД

10. АНТОЛОГИЈА НАРОДНЕ КЊИЖЕВНОСТИ ЗА ДЕЦУ / [приредио] Никола Вујчић. – Београд : Огкровење, 1997 (Нови Београд : Горапрес). – 410 стр ; 21 цм. – (Библиотека Тамни вилајет)

Речник мање познатих речи : стр. 387-391. – Стр. 399 - 410 : Значај и лепота српске усмене књижевности за децу / Жарко Требежанин. – Библиографија : стр. 393-397.

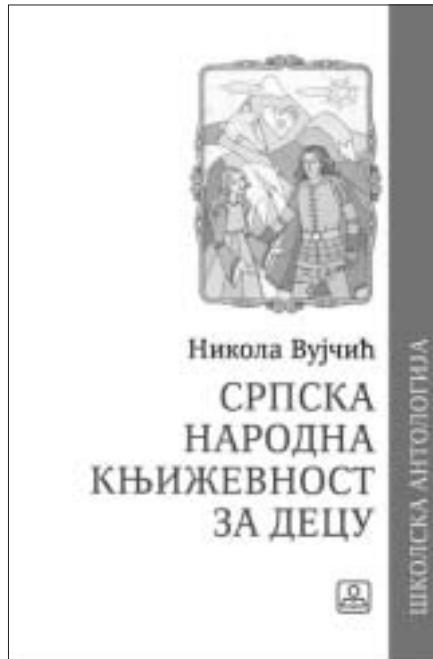
У чему је у односу на сличне подухвате, предност и значај ове Вујчићеве *Антологије*?

Пре свега, она је веома брижљиво, темељно и зналачки сачињена према захтевима савремене фолклористике и сазнањима развојне психологије. Њен приређивач је користио заиста импресиван број стarih, изузетно вредних а данас већ заборављених књига, старих часописа, фолклористичких и етнографских зборника. Затим, она је обухватнија, богатија и потпунија од било које пређашње сличне збирке. Потребну вредност овој књизи даје то што она није проста збирка усмених текстова за децу, већ представља стручно и промишљено, с истанчаним укусом начињен избор онога што је књижевно-поетски најбоље створено у сваком од споменутих жанрова, а то је могао учинити само човек који је не само поуздан зналац народне књижевности него је и сам песник. (из рецензије Жарка Требежанина, „Значај и лепота српске усмене књижевности за децу“, стр. 407-408).

11. СЕЛИМОВИЋ, Меша

KRUG : nezavršeni roman iz savremenog života.
– Beograd : Beogradsko izdavačko – grafički zavod. 1983. – 360 str ; 21 cm. – (Nove knjige domaćih pisaca ; 1)

12. СРПСКА НАРОДНА КЊИЖЕВНОСТ ЗА ДЕЦУ / приредио Никола Вујчић. – Београд : Завод за уџбенике, 2006. – 434 стр. : илустр. 24 см. – (Библиотека Школска антологија)

ПРЕВОДИЛАЧКИ РАД

13. КУПРИЈАНОВ, Вјачеслав Гљебовић
ЗЕМЉИНО НЕБО / Вјачеслав Купријанов ;
приредио и с руског препевао Никола Вујчић. –
Сремски Карловци : Бранково коло, 2006 (Нови
Сад : Верзал). – 88 стр. [3] стр. с таблама ; 21 см. –
(Едиција Светска поезија / Бранково коло)

Ауторова слика на корицама. – Стр. 85-87 : Ви-
брантни говор / Ненад Грујичић. – Стр. 88 : Беле-
шка о песнику / Н. Вујчић.

ПОЕЗИЈА У АНТОЛОГИЈАМА

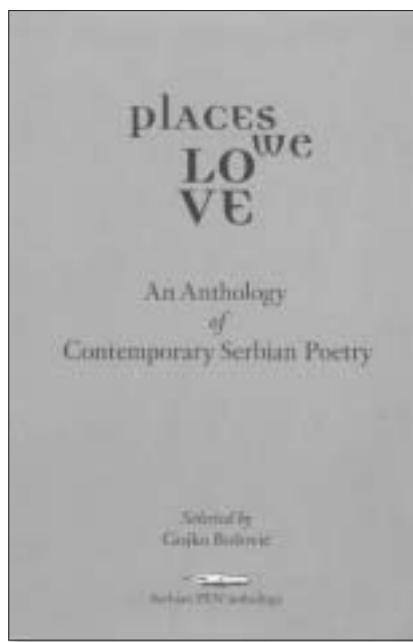
14. PLACES WE LOVE : an anthology of contemporary
Serbian poetry / selected by Gojko Božović. – Belgra-
de: Serbian PEN Centre, 2006 (Belgrade : „Filip Vi-
šnjić“). – 295 str. ; 22 cm

Str. 17-24 : The Language of Poetry, The Language of
History / Gojko Božović. – Notes on authors : str.
285-294. – Notes on the anthologist : str. 295.

„Štampano u 80-toj godini srpskog PEN centra“. –
Summer 1987 (253) ; Recognition (254) ; In town (255)
; A room (256) ; Town (257) / Nikola Vujčić ; transla-
ted by Alison and Vladimir Kapor.

SUMMER 1987

by the time I turned around, what I'd wanted to
describe – was lost.
and it's precisely about this missing speed I wanted
to write. but, lo! A woman appeared
with a child whose crying
felled people in the street became more
and more like a cave; shadows squeezed together on the
walls
and everyone learned to speak.

15. „ПОЕЗИЈУ ЂЕ СВИ ПИСАТИ“ : српски песници које сам упознала. 2 / [избор песама и превод на шведски] Елеонора Лутхандер. – Стокхолм : [6. м.] , 2007. – 158 стр. ; 20 см

Упоредо срп. изворник и шведски превод. – На предњој корици : Alla skall skriva poesi 2. – *Соба* (30) ; *Rummet* (31) / Никола Вујчић.

СОБА

бог је био брз у стварању света.
у сваку реч, као у посуду, ставио је по неку ствар,
негде и две-три, негде нешта сувишно, негде крупно
да друго заклања. Негде је нешта сакрио (тако и ја
кријем новац у фиоку, међу папире).
рекао је : учи, привикавај се на другачије. привикавај
се на себе. све што ћеш достићи није веће од ширине
крилца мушице и јасније од њеног зуја.

RUMMET

gud var snabb när han skapade världen. I varje ord,
som i ett kärl, la han en sak, någonstans även tv?
-tre, någonstans någonting överflödigt, någonstans
en sor sak som överskuggar annat. någonstans gömde
han någonting (som jag gömmer pengar i lådan, bland
papper). han sa ; läs, anpassa dig till förändringar,
anpassa dig till dig själv. allt du kommer att nå är inte
större än bredden på flugans vingar och klarare än
flugans surrande.

16. КАДА БУДЕМО ТРАВА : антологија новијег српског песништва / [приредио и предговор написао] Владимир Јагличић. – Врбас : Слово, 1998 (Бездан : Војводина). – 374 стр. ; 21 см

Предговор: стр. 5-16. – *Подељена вечера* (289) /
Никола Вујчић

ПОДЕЉЕНА ВЕЧЕРА

вечера коју сам поделио
са непознатим гостом
ослободила ме страха

поделити хлеб
као и мрак
треба имати храбрости

у непознатом граду
спавајући на постели од трске
слушао сам необичне приче
случајног пролазника

вода коју сам после испијао
била је тамна и дубока

сва снага коју поседујем
из оног је добра.

Никола Вујчић са пољском
песницињом Евом Липском,
Тањом Крагујевић, Иваном
Миланковом и Бисерком Рајићић,
Београд, септембар, 2005.

17. NEBOLOMSTVO : panorama srpskog pjesništva kraja 20. veka / [priredila] Bojana Stojanović Pantović. – Zagreb : hrvatsko društvo pisaca : Durieux, 2006. – (Moderna poezija).

Prepoznavanje (146) ; *Pred izlogom* (146-147) ; *Usamljeni zvuk* (147) ; *Jutro u vrtu* (147) / Nikola Vujičić.

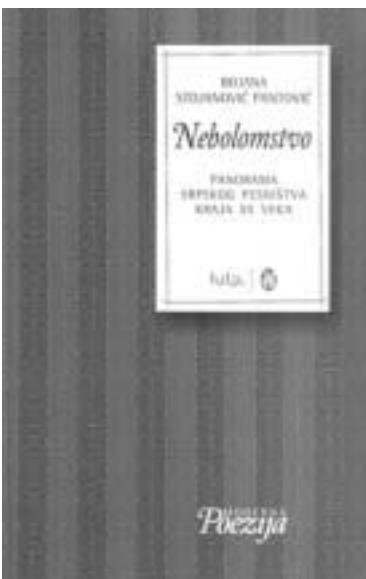
USAMLJENI ZVUK

toliko me ima da me reči ne mogu poneti. rasut u ogledalu. zaustavljen na rubovima. u topotu nemirnog stada. taj krug kretanja pretvara se u zupčanik

da bi uhvatio

bilo kakvo značenje. kamenje se kotrlja – jeka seče ponor. zvuk je prevođenje. stvari su zakopane u zvuk. zvuk je postelja. zvuk je dete dodira. zvuk rada stvar. zvuk je majka.

zavrteo sam novčić na stolu. sad slušam njegov zvuk
gledam kako skida bezbrojne vazdušne košuljice
da bi opet postao novčić. bože, zašto nisam tako brz?
brz do isčežnuća.

18. ZVUCI KOMEŠANJA : Zvuci komešanja / pesmovnik („antologija“) novijeg pesništva u Srbiji : 87 pesnika ; [priredio] Miljurko Vukadinović. – [1. izd.]. – Novi Beograd : Istraživačko-izdavački centar SSO Srbije, 1989 (Beograd : Kosmos). – 228 str. ; 22 cm

Pisanje (156) ; *Jutro* (156) ; *Disanje* (157) / Nikola Vujičić.

19. СРПСКЕ ПРОЗАИДЕ : антологија песама у прози / [приредила] Бојана Стојановић-Пантовић. – Београд : Нолит, 2001 (Бор : Бакар). – 326 стр. : слика Б. Стојановић-Пантовић ; 21 см. – (Библиотека Градина. Нолитови цветници)

Језик (261) / Nikola Vujičić.

20. АНТОЛОГИЈА СРПСКОГ ПЈЕСНИШТВА У ХРВАТСКОЈ ДВАДЕСЕТОГ ВИЈЕКА / избор и предговор Небојша Деветак. – Загреб : Српско културно друштво „Просвјета“, 2002 ([б.м. : б.и.]). – 459 стр., 20 cm. – (Библиотека Поезија / [Српско културно друштво „Просвјета“, Загреб])

Kuća izu i u. (355) ; U vodi (356) ; Svi moji svetopovi (357) ; Svakodnevne ruševine (358) ; Aīokriф (358) ; Prepoznavanje (359) ; Opis grada (361) / Nikola Vujičić.

21. ОЗАРЕЊА : антологија 255 српских песника / избор и предговор Милутин Лујо Данојлић. – 1. изд. – Београд : М. Данојлић, 2004 (Петровац на Млави : Стојадиновић). – 703 стр. ; 24 cm

Aīokriф (621) ; Svi moji svetopovi (621-622) ; Шаташ (622) / Nikola Vujičić.

22. АНТОЛОГИЈА НОВИЈЕ СРПСКЕ ПОЕЗИЈЕ : осамдесете године, двадесети век / [приредио] Миливоје Пајовић. – Београд : Граматик, 2006 (Београд : Меграф). – 143 стр. ; 20 cm. – (Библиотека Савремена / [Граматик])

Gовор (84) ; Дланови су шкољке (84-85) ; Прича (85) ; Xog (86) / Nikola Vujičić.

ПОЕЗИЈА У АНТОЛОГИЈАМА ПЕСАМА ЗА ДЕЦУ

(избор)

23. АЛ СЕ НЕБО ОСМЕХИВА : антологија српске поезије за децу / приредио и предговор написао Милутин Лујо Даниловић. – Београд : Гутенбергова галаксија, 2002 (Ваљево : Топаловић). – 374 стр. ; 21 см. – (Дечја галаксија ; књ. 8)

Шта ми нису дали (340) ; Увек (341) ; Мој језик (341-342) / Никола Вујчић.

24. СТРАШАН ЛАВ : антологија песама за децу / приредио Јовица Јанковић ; илустрације Зоран Златићанин. – 1. изд. – Београд : Alba Graeca book, 2006 (Земун : Флеш). – 160 стр. : илустр. ; 29 см. – (Библиотека Враголије ; књ. 1)

Шта ми нису дали (127) / Никола Вујчић.

25. ДЕТЕ ЈЕ НАЈЛЕПША ПЕСМА : антологија српског песништва за децу : два века стваралаштва наших песника за најмлађе / [приредио и илу-

стровао] Слободан Станишић. – Београд : Book & Marso, 2007 (Бор : Терција). – 405 стр. : цртежи ; 26 cm

Не разумем (222) ; Хајде ставај (223) ; Од чеџа сам боловао (223) / Никола Вујчић.

26. АНТОЛОГИЈА СРПСКЕ ПОЕЗИЈЕ ЗА ДЕЦУ / [приредио] Миомир Миленковић. – 1. изд. – Чачак : Легенда, 2008 (Мрчајевци : Тимопринт). – 191 стр. ; 17 см. – (Библиотека ; Дечји свет ; књ. бр. 21)

Шта ми нису дали (169) / Никола Вујчић.

АУТОПОЕТИЧКИ ТЕКСТОВИ У КЊИГАМА

27. КАКО ПИСЦИ ПИŠУ / David Albahari... [et. al.] ; приредиваč Slaviša Lekić. – Beograd : Službeni glasnik, 2006 (Beograd : Glasnik). – 96 str. ; 21 cm

Str. 6-7 : Otkrivanje tajni / Priredivač [Slaviša Lekić].

Никола Вујчић са Чедомиром Вишњићем, Симом Мраовићем (1966-2008) и Тањом Рудеж у Загребу, март 2003.

„Ja pišem sporo i u naletima. Nekada prođu i meseči da ništa ne napišem, ali razmišljam „pesnički“, ispisujem reči, cele sintagme, „hvatom“ slike koje mi se čine neobičnim a koje mogu inicirati neku pesmu i poetsko stanje. Dakle „pesnik“ radi u meni svakodnevno“. (iz teksta Nikole Vujičića „Pesma ne nastaje, pesma se pravi“, str. 38-39).

(писање)

то што могу описати није ми потребно
то што описујем није моје
то што се помоћу глагола пење
пење се али је још далеко од мене
то што ћу описати „автомобил јури улицом и скреће
удесно“ је потпуно стварно јер га сви гледају
то што ћу написати: „усправно. није се пробудила.
саткана од погледа...“ и после
прочитати, мочвара је у коју све дубље тонем
то што говорим исто је мада ми се све не догађа
чувам руке, руке пуне додира и брзине, то од чега
желим почети, зар
овако

...Поступак именовања ствари речима, али и речи – стварима, у песничком субјекту изазива неку врсту егзистенцијалне језе и стрепње. Као да је залога њиховог смисла поништавање песничког бића. Празнина или тишина, немост и бешћутност – подразумевају и губљење песничког гласа, замирање говора. Да ли речи стога изневеравају поетску аутентичност и нешто јој битно одузимају, мењају је и прилагођавају независно од песникове воље, или је обрнуто...? (Бојана Стојановић Пантовић „Усамљени звук: Никола Вујчић“ у: *Раскрића метефоре*, Краљево, Народна библиотека „Стефан Првовенчани“, 2004, стр. 78).

ПОЕЗИЈА У ПЕРИОДИЦИ

(избор)

28. *Jaje / Nikola Vujičić*
У: *Дело* (Београд). – ISSN 0011-7935. – Год. 27, knj. 27, бр 9 (1981), стр. 77-78.
29. *Сећање на реченицу / Никола Вујчић.*
У: *Свеске* (Панчево). – ISSN 0353-5525. – Год. 5, бр. 18 (1993), стр.10-12.
30. *Четири песме / Никола Вујчић.*
У: *Свеске* (Панчево). – ISSN 0353-5525. – Год. 9, бр. 41 (1998), стр. 13-14.
31. *Препознавање / Никола Вујчић.*
У: *Љетопис Српског културног друштва „Прорвјета“* (Загреб). – ISSN 1332-3636. – Св. 5 (2000), стр. 419-421.
32. *Подне / Никола Вујчић.*
У: *Књижевни магазин* (Београд). – ISSN 1451-0421. – Год. 3, бр. 21 (2003), стр. 31.
33. *Прича / Никола Вујчић.*
У: *Борба* (Београд). – ISSN 1451-6608. – Год. 82, бр. 44 (13. фебруар 2003.), стр.11.
34. *Шапаш / Никола Вујчић.* – Заједнички стварни наслов : Шапат
У: *Летопис Матице српске* (Нови Сад). – ISSN 0025-5939. – Год.179, књ. 471, св. 4 (2003), стр. 425-426.
35. *И ја са слабим искуством, кришом / Никола Вујчић.* – Садржи песме: *Ход ; Опкорачење ; Опкривање ; Јутро у врту*.
У: *Повеља* (Краљево) – ISSN 0352-7751. – Год. 34, бр 2 (2004), стр. 7-8.
36. *Додирање / Никола Вујчић.*
У: *Летопис Матице српске* (Нови Сад). – ISSN 0025-5939. – Год. 181, књ. 476, св. 1/2 (јул-август 2005) , стр. 22.

37. *Iz tišine* / Nikola Vujičić.
U: Polja (Novi Sad). – ISSN 0032-3578. – God. 50, br. 436 (novembar-decembar 2005), str. 57.

ПРЕВОДИЛАЧКИ РАД У ПЕРИОДИЦИ

(избор)

38. САПГИР, Хенрих
Подневно лудило / Хенрих Сапгир ; превео са руског Никола Вујчић. – Поезија.
У: Летопис Матице српске (Нови Сад). – ISSN 0025-5939. – Год. 168, књ. 449, бр 5 (1992), стр. 761-765.

39. ШАУР, Владимира
О питању реконструкције прасловенских назива месеци / Владимира Шаур ; са руског превео Никола Вујчић. – Белешке.
У: Расковник (Београд). – ISSN 0486-0187. – Год. 19, бр. 73/74 (1993), стр. 97-109.

40. ХОЉИН, Игор
Дршка без чекића / Игор Хољин ; белешка и превод са руског Никола Вујчић.
У: Књижевни магазин (Београд). – ISSN 1451-0421. – Год. 4, бр. 42 (2004), стр. 36-37.

41. ПРИГОВ, Димитриј Александрович
Позиви / Димитрије Пригов ; избор, превод и белешка Никола Вујчић. – Белешка о аутору.
У: Кораци (Крагујевац). – ISSN 0454-3556. – Год. 38, књ. 35, бр. 5/6 (2005), стр. 103-111.

42. ДРАГОМОШЧЕНКО, Аркадиј
Политичару / Аркадиј Драгомошченко ; са руског превео Никола Вујчић. – Белешка о аутору.
У: Златна греда (Нови Сад). – ISSN 1451-0715. – Год. 5, бр. 41 (март 2005), стр. 28.

43. КУПРИЈАНОВ, Вјачеслав Ђљебовић
Две песме / Вјачеслав Купријанов ; превео са руског Никола Вујчић.

У: Савременик плус (Нови Сад). – ISSN 0354-3021. – Бр.129-130-131/ (2005), стр. 17-18.

44. БУРИЧ, Владимира
Као да је неко затресао процветалу јабуку / Владимир Бурич ; белешка и превод са руског Никола Вујчић.
У: Српски јут (Ниш). – ISSN 1820-3507. – Год. 3, бр. 5 (2006), стр. 69-76.

45. АХМЕТЈЕВ, Иван
Тако бих увек / Иван Ахметјев ; с руског превео Никола Вујчић. – Белешка о аутору.
У: Књижевни магазин (Београд). – ISSN 1451-0421. – Год. 7, бр. 67-68 (2007), стр. 14-15.

КРИТИКЕ, ПРИКАЗИ, ЕСЕЈИ И ПРИРЕЂИВАЧКИ РАД У ПЕРИОДИЦИ

(избор)

46. ВУЈЧИЋ, Никола
Руски слободни стих / Никола Вујчић. - Приказ књ. Карен Джангиров: Антологија русскога верлибра, Москва 1991.
У: Свеске (Панчево). – ISSN 0353-5525. – Год. 3, бр. 9 (1991), стр. 137-138.

47. ПСОВКЕ и изрази ниподаштавања са Баније / записао и приредио Никола Вујчић.
У: Расковник (Београд). – ISSN 0486-0187. – Год. 19, бр. 71-72 (1993), стр. 38-42.

48. ВУЈЧИЋ, Никола
Прва читања Коре / Никола Вујчић.
У: Поезија (Београд). – ISSN 0354-8562. – Год. 6, бр.15 (2001), стр. 46-47.

49. ВУЈЧИЋ, Никола
Снага речи / Никола Вујчић. – Реч приликом уручења Змајеве награде, на Свечаној седници Матице српске, 16. фебруара 2003. године, стр. 477.

У: Летопис Матице српске (Нови Сад). – ISSN 0025-5939. – Год. 179, књ. 471, св. 4 (2003), стр. 475-477.

50. ВУЈЧИЋ, Никола

Препознавање самоће / Никола Вујчић ; разговарао Ненад Милошевић.

У: Књижевни магазин (Београд). – ISSN 1451-0421. – Год. 3, бр. 22 (2003), стр. 42-43.

51. ЦРЊАНСКИ, Милош

Разговор са Милошем Црњанским /Милош Црњански ; приредио Никола Вујчић. – Белешке.

У: Знак (Београд). – ISSN 0351-5230. – Год. 33, бр. 30 (2004-2005), стр.79-86.

52. ВУЈЧИЋ, Никола

Бела кошуља коју повремено облачим : три песника из „лианозовске“ групе / Никола Вујчић.

У: Повеља (Краљево). – ISSN 0352-7751. – Год. 35, бр. 2 (2005), стр. 112-116.

53. ВУЈЧИЋ, Никола

Živa slika naše književnosti / Nikola Vujčić.

У: Polja (Novi Sad). – ISSN 0032-3578. – God. 50, бр. 436 (novembar-decembar 2005), str. 57.

ЛИТЕРАТУРА О КЊИЖЕВНОМ СТВАРАЛАШТВУ

У КЊИГАМА
(избор)

54. ŠUM VAVILONA : (kritičko – poetska hrestomatija mlade srpske poezije) / [sastavili] Mihailo Pantić, vasa Pavković. – Novi Sad : Književna zajednica Novog Sada, 1988. – 528 str. : 22 cm. – (Edicija Novi Sad ; knj. 163)

Sveta prozirnost stvari : str. 454-456

55. СВЕТ ИЗА СВЕТА : огледи и критике о српској поезији XX века / Михајло Пантић. – Краљево : Народна библиотека „Стефан Првовенчани“, 2002 (Краљево : Слово). – 215 стр. ; 20 см. – (Едиција Повеља. Библиотека Звоник ; књ. 1)

Никола Вујчић, Небојша Деветак, Ђорђе Нештић : три модернистичка гласа : стр. 170-178.

56. РАСКРШЋА МЕТАФОРЕ : критике и есеји о српском песништву / Бојана Стојановић-Пантовић. – Краљево : Народна библиотека „Стефан Првовенчани“, 2004 (Краљево : Анаграф). – 192 стр. : 24 см. – (Едиција Повеља. Библиотека Звоник ; књ. 5)

Усамљени звук : Никола Вујчић : стр. 77-78.

57. ТОКОВИ ВАН ТОКОВА : аутентични песнички поступци у савременој српској поезији / Александар Б. Лаковић. – Београд : Рад, 2004 (Београд : Спринт). – 257 стр. : ауторова слика ; 20 см. – (Знакови поред пута)

Никола Вујчић између речи и ствари : стр. 198-217.

58. ЛАВИРИНТИ ЧИТАЊА : критике и огледи о савременом песништву / Алen Бешић. – 1. изд. – Зрењанин : Агора, 2006 (Нови Сад : МБМ плас). – 200 стр. ; 21 см. – (Библиотека Огледало, књ. 3)
Поетика малих ствари : Никола Вујчић : Препознавање : стр. 57-60.

59. РАЗМЕНА ДАРОВА : огледи и записи о савременој поезији / Славко Гордић. – Београд : Народна књига – Алфа, 2006 (Београд : Алфа). – 284 стр. ; 21 см. – (Библиотека Нови контекст. Есеји и критике ; књ. 1)

Наглашном језику у светлу и светла у језику : Чистилиште Николе Вујчића : стр. 211-213.

60. СВИРАЧ НА ВЛАТИ ТРАВЕ : есеји / Тања Крагујевић. – 1. изд. – Зрењанин : Агора, 2006 (Нови Сад : МВМ-plas). – 202 стр. ; 21 см. – (Библиотека Огледало / [Агора] ; књ. 4)

Танка прака простиранства : Никола Вујчић : стр. 169-195. – О текстовима ове књиге : стр. 196.

61. ПОЕЗИЈА НИКОЛЕ ВУЈЧИЋА : зборник радова / уредници Славко Гордић, Иван Негришорац. – Нови Сад : Матица српска, Одељење за књижевност и језик, 2008 (Нови Сад ; Прометеј). – 208. ; 24 см. – (Библиотека Змајева награда)

У ЧАСОПИСИМА
(избор)

62. ДЕСПИЋ, Ђорђе

Препознавање : од виђења до слушања / Ђорђе Деспић. – Приказ књиге: Никола Вујчић : Препознавање, Загреб, 2002
У: Књижевни лист (Београд). – ISSN 1451-2122. – Год. 2, бр. 13 (2003), стр. 9.

63. КРАГУЈЕВИЋ, Тања

Дијалог даљине /Тања Крагујевић. – Приказ књиге: Никола Вујчић : Препознавање, Загreb, 2002.
У: Књижевни магазин (Београд). – ISSN 1451-0421. – Год. 3, бр. 21 (2003), стр. 30-31.

64. ПАНТИЋ, Михајло

Песник, између речи и ствари / Михајло Пантић. – „Реч приликом уручења Змајеве награде на Свечаној седници Матице српске, фебруара, 2003. године“. – стр. 474.
У: Летопис Матице српске (Нови Сад). – ISSN 0025-5939. – Год. 179, књ. 471, св. 4 (април 2003), стр. 470-474.

Едиција Каталози изложби

Душица КОСИЋ
РЕЧЕНИЦА ДУГА КАО ЛЕТ
Каталог изложбе посвећене Николи Вујчићу,
добитнику Дисове награде за 2009. годину

Компјутерски унос текста

Душица КОСИЋ

Издавач

Градска библиотека „Владислав Петковић Дис“
Господар Јованова 6, Чачак
www.cacak-dis.rs
e-mail: biblioteka@cacak-dis.rs

Чачак, 2009.

За издавача

Даница ОТАШЕВИЋ

Штампа

Графика ЈУРЕШ – Чачак

Тираж 250

CIP - Каталогизација у публикацији
Народна библиотека Србије, Београд

821.163.41:929 Вујчић Н. (083.824)
012 Вујчић Н.
016:929 Вујчић Н.

КОСИЋ, Душица, 1976-

Реченица дуга као лет : каталог изложбе посвећене Николи Вујчићу,
дебитнику Дисове награде за 2009. годину : [[у оквиру манифестације] 46.
Дисово пролеће] / [автор изложбе и каталога] Душица Косић. - Чачак :
Градска библиотека „Владислав Петковић Дис“, 2009 (Чачак : Графика Јуреш)
. - 27 стр. : илустр. ; 22 см. - (Едиција Каталози изложби)

Тираж 250.

ISBN 978-86-83375-47-9
COBISS.SR-ID 158503436

Градска библиотека
»Владислав Петковић Дис«

